

[H. P. Jensen.]

der kommer til at staa i Rigsdagstidende, vil det klart og tydeligt fremgaa, at jeg ikke har talt til Ugunst for de 6-kantede; men jeg har heller ikke ment, at det var en Ordning, der vilde betyde nævneværdigt, det skal jeg villigt indrømme. Jeg kunde maaske i samme Forbindelse sige, at jeg ikke forstaa, hvorfor man har ladet det bekendte Dødningehoved forsvinde. Er der noget, der har vakt Skræk og Rædsel i den almindelige Befolkning, var det at se en Flaske med denne Etikette med Dødningehovedet og de to Knogler, der laa over Kors, og jeg vilde mene, at det vilde være udmærket at beholde den fremdeles.

Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at jeg særlig var draget til Felts mod Apotekerne. Det er ganske rigtigt, at jeg nævnte Apotekerne, og det, jeg betonedede, var, at Originalpakning stadig kræves. Denne Originalpakning i Forhandlingen bevirker naturligvis, at Varen fordyres, og dertil virker ogsaa, at man ikke maa hælde noget om; man maa ikke bruge Halvdelen i Dag og Halvdelen i Morgen. Alt dette gør Varen dyrere, hvad den ærede Ordfører for Venstre jo ogsaa meget rigtigt var inde paa.

Den højtærede Minister har misforstaaet mine faa Bemærkninger om Spørgsmaalet Blyhvidt. Jeg hilser med Glæde de Udtalelser, der nu blev fremsat af den højtærede Sundhedsminister, om, at man har været opmærksom paa dette Forhold; det takker jeg for, idet jeg netop mener, at her er et Omraade, hvor der endnu er noget at gøre.

I øvrigt skal jeg, ligesom jeg sagde før, gerne medvirke til at faa noget ud af det foreliggende Lovforslag.

Ellinger: Jeg vil gerne gentage, at de Bemærkninger, jeg før gjorde om det foreliggende Lovforslag, ikke maa opfattes som en Kritik af det dygtige Kommissionsarbejde, der her er gjort, men kun er en Paapegen af de Vanskeligheder, som foreligger i denne Sag.

Den højtærede Minister bemærkede vedrørende de 6-kantede Flasker — jeg kan meget godt forstaa, at Ministeren maa gaa i Ilden for disse Flasker, da Bestemmelsen herom, i alt Fald saaledes som den foreligger i Lovforslaget, er hans egen Opfindelse —, at hele Kommissionen med Undtagelse af et enkelt

Medlem er enig herom. Men hvorfor er Flaskerne saa forsvundet fra Lovforslaget? Naar hele Kommissionen med Undtagelse af et enkelt Medlem er stemt for en Ting, plejer den dog at være gennemførlig. (*Ministeren for Sundhedsvæsen* (Rubow): Kommissionen vilde gerne afgive en enstemmig Indstilling). Ja, der har vi det igen! Det er det ulykkelige: Kommissionen vilde gerne give en enstemmig Indstilling. Det er det ulykkelige ved disse Kommissioner, at de altid arbejder hen imod Enighed, og saa gaar det endogsaa saa vidt her, at Kommissionens Medlemmer bøjer sig for eet Medlem for at opnaa Enighed. I Stedet for at Kommissionens Arbejde skulde være vejledende for Ministeriet og vejledende for Rigsdagen, netop gennem de forskellige Betragtninger, der gøres gældende af de sagkyndige, gennem de forskellige Opfattelser, de har om Sagen, saa vi derefter kan danne os vort Skøn, ser man altsaa, at endogsaa en saadan Bestemmelse kan forsvinde, som kun har eet Medlem i Kommissionen til Modstander. Jeg har tidligere nogle Gange været inde paa det samme, og jeg vil henstille, at man stræber hen til at faa Kommissioner til at indse, at det slet ikke gælder om at lave Enighed i Kommissionen. Enigheden skal vi nok lave her paa Rigsdagen, det er vi Mestre i; men Kommissionen skal, naar der er alvorlige Dissenser, levere os de forskellige Opfattelser med Motivering til vor Oplysning.

Nu er det ganske ejendommeligt at høre den højtærede Minister tale om teoretiske og praktiske Betragtninger med Hensyn til disse Flasker, og det er da saaledes, at vi 4 Ordførere, eller nogle af os, er Teoretikerne, medens Ministeren er Praktiker. I Virkeligheden er Forholdet det stik modsatte, det er Ministeren, der er Teoretiker. Ministeren siger saaledes i denne Forbindelse, at vi dog maa indrømme, at Gift paa en Flaske er een Ting og Øl paa en Flaske er en anden Ting. Dette indrømmer vi selvfølgelig straks; men det, som vi, i alt Fald jeg for mit Vedkommende, bl. a. har gjort gældende, er, at man naturligvis skal sikre sig, at Gift ikke forhandles i og ikke omhældes paa almindelige Ølflasker eller Sodavandsflasker, Drikkekar eller den Slags Ting, som bruges i det daglige Liv. Dermed maa Ministeren være tilfreds. Man ser jo, at almindelige Mennesker i det daglige Liv har Respekt for en Medicinflaske, den rører man ikke ved.